

N^{RO} 86.

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi.

Z WILNA 28. LIPCA ROKU 1798. W SOBOTĘ

z Peterzburga 6 Lipca.

Naznaczeni są Komendantami regimentów: garnizonowego General Majora Butakowa Podpółkownik Łapiński; Tawryczeskiego Grenadyerów Półkownik Ukolow; Tobolskiego muszkietyerów Podpółkownik Baklanowsky; Generala Infanteryi Hoheniszczewa Kutuzowa muszkietyerów Podpółkownik Enhelhard, Naszeburgskiego muszkietyerów Podpółkownik Mokszew.

Tę samą rangę otrzymali w regimentach garnizonowych General Majorów: Botnikowa, Bema, i Smorodina, Podpółkownicy: von Buszen, Berch, i Major Bruzin; w S. Peterzburgskim Grenadyerów Półkownik Kulnew; w Rewelskim muszkietyerów Major Winter, w garnizonowym Generala Lieutenanta Wranela i. Major Selwerstów; w garnizonowym General Majora Ekhouma Major Lang; w garnizonowym Półkownika von Bratke, Półkownik von Ritter.

z Londynu 7 Lipca z Gazety N. Hamburgskiej.

Ostatnie wiadomości odebrane z Irlandyi nie mają w sobie nic nowego; mieć trzeba nadzieję, że zamieszania domowe, które ten kraj w kilku tygodniach zniszczyły, wezmą wkrótce koniec; wnieść to można z rozkazu milicyi Angielskiej danego, ażeby na okręta nie siadały, ponieważ zaręczył Wice Król Margrabia Cornwallis, że bez nowego posiłku przywróci spokójność i utrzyma w Królestwie.

Wyrachowali Officerowie nasi, że Defenders w rozmaitych bitwach utracili przynajmniej 24 tysiące zabitego ludu. Królewskich wojsk mniejsza nierównie jest klęska. Głowy dowódców buntu na pikach wystawiono w mieście Wexford. Teraz rząd nasz wspólnie z Lordem Cornwallis i Ministrami Irlandzkimi wyhańdłuje środki najdzielniejszych, chcąc nayrychlej poprawić los mieszkańców.

Przy odjeździe poczty d. 2 t. m. w

Dublinie był wielki rozruch. W Hrabstwie Drogheda nie ustają zamieszania; 22 tysiące buntowników zgromadziło się pod Liffeyhead. Mówiono o bitwie pod Prosperous stoczony; nie wiadomo jakim powodzeniem; to pewna że z stolicy wysłano ku Wexford 1500 żołnierza i wiele amunicyi, która żeby rychle stanęła na miejscu, wszystkie bez braku poiaźdy i konie, nawet obywatelom znacznieszym zabierano pod czas nabożeństwa, tak dalece, iż piechotę do domów powracać musieli.

Nigdy od początków swoich narod Angielski potężnie uzbrojony nie był na odparcie niesłusznej napaści, i obronę praw i swobod krajowych. Przed zamknięciem Sessyi Parlamentowych Minister Dundas opisując stan kwitnący W. Britanii, w następujących wyrazach rzechi zamknął.

Nie wspominając floty Królewskiej, która dziś liczy 120 tysięcy matkow doskonałych w żegludze, regularne woyska wynoszą 80 tysięcy; nad to mamy 100 tysięcy dobrze ćwiczonej milicyi tyleż tyśszych ochotników, 20 tysięcy konnych; nie wspominam ludu po miastach uzbrojonego; sam Londyn obrońców liczy do 40 tysięcy; armia Irlandzka 100 tysięcy ma żołnierza regularnemu równego.

Pokazało się to nie dawno w bitwach z rokoszami zwiedzionych; w liczbie zaś niezmiernie uzbrojonego ludu nie ma takiego człowieka, któryby nie ukazał od współziomków świadectwa, że rząd może onemu broń powierzyć. Wszystkie nadbrzeża całego Królestwa są obwarowane, staraniem usilnym Wielkorządów, tak dalece iż nie ma przyczyny lękać się, bynajmniej nieprzyjacielskiego wtargnięcia.

Pierwszy Minister dnia wczorajszego raz pierwszy ukazał się na pokojach Królewskich po chorobie swojej. Mówiono że złożywszy urząd przyjdzie do Izby Parów; lecz upadła już pogłoska, również iak druga o negocyacyach z Francyą rozpoczętych; tey początek dał niespodziany przyjazd Kommissarza Dyrektoryatu Nicu, umocowanego do zamiany wojennych brańców.

Piszą z Lisbony, że Następca Tronu Xiążę Brazylii uwiadomiony przez Króla Jmci Katolickiego o danym pozwoleniu Francuzom na wolne do Portugallii przeyście przez Hiszpanią, udał się do granic, gotując się do obrony. Z drugiej strony uważając, że część woysk Angielskich opuściła Lisbonę, wnosić potrzeba, iż Portugallia do nowej wojny rozpoczęcia nie będzie przymuszona.

O zajęciu Malty odebraliśmy wiadomość. Jeżeli ztamtąd Buonaparte do Aleksandryi popłynął, może do Indyi wtargnąć albo przez Sycylię, albo też przez między morze Suez; obierając pierwszą drogę, będzie musiał przebiec mil Angielskich 920 lądem, 1700 morzem; obierając drugą; 5 przez piaszczystą pustynię, 4 tysiące morzem czerwonym i Oceanem Indyjskim.

Gdy Lord Cambden wycieźdzał z Dublinia, Parlament Irlandzki zażądał swóy oświadczył z tej uwagi że kraj opuszcza w srogim zamieszaniu. Też same zamieszania, Wice Król odpowiedział, mnie nakłoniły, ażebym szukał dimissyi, i Króla Jmci prosił o takiego zastępcę, którego militarne talenta osądziłem za najskuteczniejsze lekarstwo na rany Ojczyźnie zadane przez buntowników.

Admirałowie pod Lordem S. Vincent służyący oświadczyli nieukontentowanie swoje, widząc że Nelson z nich w porządku najmłodszy został przeniesiony na komendę eskadry wysłanej przeciwko flotcie Tulońskiej. Admiralicya chcąc znaczne woysko posłać do Indyi Wschodniej na obronę bogatych i obszernych osad, okrętów nawet Kompanii do przewozu użyć postanowiła.

Nie dawno przybył Officyer z Madras wysłany w miesiącu Lutym od Admirala Rainier. Rząd nie lęka się zachwałych zamystów Tippe Saiba. W przygórku do brey nadziei panuje zupełna spokojność. Z portu wysłano eskadrę z jednego okrętu od 64, i od 50, dwóch fregat od 40 armat, i tyłuż korwet; kommanderujący ma rozkaz przez 3 miesiące krążyć w bliskosci Isle de France i Bourbon.

Powszechne jest u nas rozumienie, że Francuzki Dyktoryat przewleka negocyacye w Rastadt rozpoczęte, dając czas flotcie w morzu szkodliwym wyćkonania skrytych zamiarow, takie więc być muszą, że ich uskutecznienie zerwać może Kongres Niemiecki. Poseł u nas Ottomański wierzyć nie chce ażeby Buonaparte zamyslał lądować w Sircyi lub Egipcie.

Po ustąpieniu woysk naszych przez kapitulacyą z rozmaitych miast na wyspie S. Domingo, ieszcześmy zatrzymali S. Ni-

colas i Jeremie, stanowiska obronne, i do zastąpienia osad Angielskich w Indyi Zachodniej potrzebne. Póki albowiem General Toussaint zatrudniony będzie odzyskaniem straconey własności, Jamaika i inne wyspy lękać się nie mają nieprzyjacielskiego wtargnienia.

Statek pocztowy, Adolf z Lisbony do Londynu wysłany, niedawno wpadł w ręce korsarzem Francuzkim. Powracał na nim do Ojczyzny General Pigot i 30 Officyerow do garnizonu Gibraltarskiego należących. General D' Oily na komendę do pomienioney twiendzy przeznaczony; pożegnał Króla Jmci. Monarcha był przytomny wczora manewrom kawaleryi z ochotników Londyńskich złożoney.

Lord S. Vincent ścisley zamknął port Cadix niż przedtym. Admirala Dunona otrzymał u Króla Jmci pozwolenie przydania do herbu sworego medalu bitego z okoliczności zwycięstwa które odniósł nad Batawami; wyobraża on wieniec iaki dawano w starożytnych wiekach za zdobycie nieprzyjacielskiego okrętu; z drugiej strony napis Campredown.

W Irlandyi rząd ogłosić kazal powszechny pardon i amnestya; wyłączając iednak dowodzców buntu główniejszych. Rzecz jest pewna; iż 10 tysięcy obywatelów Dublinu porzuciwszy siedliska przestępczość ma stronę rokoszanow. Duchowieństwo Katolickie Królowi wierne, z ambouklatwę rzuciło na nieposłusznych Defenders, którzyby iak narzychley nie powrócili do domu, po złożoney bronii.

z Paryża 7 Lipca z Gazety Berlińskiej.

Na ostatnim posiedzeniu Rady wiele mówiono o stanie Paryża terazniejszym. Niektórzy z Reprezentantow dowodzili, że stolica dziś jest emigrantami napelniona; że agentow Angielskich znajduie się znaczna liczba; kokarda narodowa i nazwisko obywatela w pogardzie; &c. zatym radzili zapytać się Dyktorow, czyli tak się dzieje, i iakich środków rząd używa na zapobieżenie złemu.

Tegoż dnia odpowiedział Dyktoryat wyznając, iż prawodawczemu zgromadzeniu prawdę przełożono. Stanął zatym wyrok pozwalający władzy wykonawczey przez cały miesiąc przeglądać wszystkie mieszkania w stolicy, aresztować i sądzić osoby podeyrzane; w dzień zaś dziesiątkowy dawać sprawę Radom narodowym o uskutecznienu ich wyroku.

Ex Dyktor Neufchateau wkrótce tu jest spodziewany. Iaki będzie skutek negocyacyi w Selz rozpoczętych; czyli ten maź obeymie urząd w Ministerium, zgadnąć trudno. To pewnieysza co piszą z Moguncyi, że General en chef Mattry

odebrał od Dyrektoryatu rozkaz, tak wszystko rozrządzić, ażeby armia jego w zupełnej była gotowości zagajenia kampanii, iesliby potrzeba wyciągała.

Według listow z Malty odebranych, Buonaparte wyszedł pod żagle na wielką wyprawę, zostawiwszy 12 tysięcy żołnierza ku obronie wysp zaiętych. Przed wyjazdem pisać miał do Wice-Króla Sycylijskiego, żądając ażeby swoje porty zamknął statkom Angielskim; co iesliby nie nastąpiło, RPtey Francuzkiej Dyrektoryat poczyna za wypowiedzenie wojny.

Z Toulonu wysłano do tegoż Generała dwa statki, na jednym Tallien popłynął o którym jest pogłoska, że bydz ma Kommissarzem w Malcie Dyrektoryatu. Tym czasem rządzi wyspą Regnault Deputat niegdy w zgromadzeniu Konstytucyjnym, i przyjaciel Buonaparte, Generałowi Vaubois oddano Kommandę twierdzy Valette i całego garnizonu.

Tu nam spodziewać się każą nowych coraz korzyści na morzu szródziemnym. Piszą z Neapolu, że d. 17. Czerwca rano Anglicy oddaliwszy się od pomienioney stolicy, ku Maltańskiemu brzegom obrócili żagle. Wiatr trochę przeciwny powiewał. Z drugiey strony Buonaparte d. 19. zostawiwszy w porcie statki przewozowe, miał z wojeńnemi ruszyć na spotkanie nieprzyjaciela.

Admirał Nelson według jednych ma 15. według drugich 14. lub 12. liniowych okrętow i 5. fregat. Buonaparte oprócz 12. wyprowadzonych z Toulonu, i dwóch Maltańskich, do swoiey floty przyłączył trzy Weneckie z Coriou powracające; ile dawniej unikał bitwy, będąc obowiązany zastaniać statki przewozowe, tyle dziś oney pragnie widząc wszystkie na miejscu bezpiecznym.

Los bitwy spodziewaney nie pewny; sprawność Anglikow, i doświadczenie w morskich manewrach iest wielkie; lecz cokolwiek się stanie, na morzu szródziemnym Admirał Nelson portu nie ma, do którego by się zchronił nawet po wygraney dla naprawy zkolatanych statkow. Wyprawa z tym Tulońska bez przeszkody skuteczną bydz może.

Powiadają że jedna z fregat naszych wyszedłszy pod żagle z Rochefort, wysadziła na Irlandzkie brzegi 750. żołnierzy, 3. Generałow, 20. tysięcy ognistej broni 7. armat, i wiele amunicyi; to wykonawszy powróciła szczęśliwie do portu. Słaby zaiste posiłek dla zwyciężonych tyłekroć przez woyska Królewskie buntownikow. lękać się trzeba, żeby nie wpadli w ręce nieprzyjacielowi.

Tym czasem Deputacya zjednoczonych, u nas Irlandczykow przyszedłszy do

Ministra zagranicznych interessow, polecała onemu los Oyczyzny swoiey. Zaręczył Talleyrand Perigord, że Dyrektoryat skutkiem pokaże, iż o nich pamiętać nie przestał. Jest pogłoska, że Anglicy podają nam nowe warunki do przyszłego traktatu, lecz ta wiadomość nie iest urzędową.

Dyrektor Rewbell ciężko zachorował. Ponieważ nowy Ambassador Batawski nie był ieszcze prezentowany władzy wykonawczej, ztąd wnosimy, że zasła w Hadze rewolucya pod przewodnictwem Generała Daendels, albo ukończoną, albo też potwierdzoną nie iest. Słowem w narodach z nami niedawno zprzymierzonych panują wewnętrzne zamieszania, których końca nie widzimy.

Nasz Dyrektoryat miał przełożyć Królowi Jmci Sardyńskiemu potrzebę cofnięcia woysk Piemontskich z kraju Liguryjskiego; toż samo z swoiey strony uczynić powinni Ligurowie. Posłującym w Turynie zalecono starać się najusilniey, ażeby Monarcha na wolność wypuścić raczył Piemontczykow za opinie polityczne dotąd w więzieniu trzymanyh,

Według listow pisanych z Perpignan, żaden emigrant Francuzki z Hiszpańskich portow nie mógł wynisć do Majoriki lub wysp Canaryjskich, które im do mieszkania przeznaczył Król Jmć Katolicki. Legion de Bourbon z 3. batalionow złożony, gdy z Barcelony wypłynął, potkany przez Anglikow, częścią poszedł w ich służbę, częścią do portu musiał powracać.

Dawno już wiadomo, że Zgromadzenie Prawodawcze pozwoliło Dyrektorom 80. millionowy dług zaciągnąć na wyprawę Angielską. Pokazało się teraz, że ten projekt w znaczney części nie przyszedł do skutku; summy pomienioney w całości nie zebrano; iedni to przypisują niedostatkowi gotowizny, drudzy sprawiedliwie upadłemu w narodzie kredytowi.

Dni temu kilka, Anglicy o mil 7. od Brestu w Conquet wysiedli na ląd, i zabrawszy bydła nie mało, na morze powrócili. Często zdarzają się teraz na brzegach naszych podobne przypadki; ogromna flotta wszystko ułatwia nieprzyjacielowi. Takowe wtargnięcia nazywając tótroutwem i rabunkiem Generał Kilmaine wydał rozkaz wiadomy, zabijania ładujących Anglikow.

Z Madrytu 21. Czerwca z Gazety Berlińskiej.

Xiąże Pokoin znajduje się w naszej stolicy od dni kilku. Będąc pierwszym Ministrem, gdy zupełne Króla Jmci zaufanie posiadał, nie miał tylu otaczających siebie Grandow Hiszpańskich i przyjaciół ile ich dziś liczy oddalony od Dworu. Owszem uważano, że póki był na urzędzie

zycie prowadził na osobności w Aranjuez, od wszelkiego zgiełku dalekie i swobodne.

Według wyraźnych rozkazów Króla Jmści, wszyscy mu teraz oddają cześć należną Xiążęciu do rodziny panującej przyjeźdemu. Skoro wyszły na widok edikta skarbowe, pierwszy między innymi Alcudia pisał do Ministra Saavedra, ustępując pensyi, 125. tysięcy liwrow wynoszącej póki wojna trwać będzie; przydając w ofierze dobrowolnej całe srebro stołowe.

z Lisbony 24. Czerwca z Gazety N. Hamburgskiej.

Xiążę Brazylii odebrałszy niedawno gońca z Madrytu, wyjechał na granicę Królestwa, chcąc widzieć czyli są opatrzone do obrony. Woyska nasze i Angielskie mają wystąpić do obozu pod Mafra wytkniętego. Zchwytany przez Francuzów statek pocztowy Angielski, zawinął do tutejszego portu, zapłaciwszy korsarzom 17. tysięcy piastrow.

z Neapolu 20. Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Zajmując Malte Buonaparte, jednego w twierdzy znalazł Kawalera Neapolitańskiego, któremu w godzinę wyjechać kazał. Powracającym do Ojczyzny Francuzom, 25. louis d'orow każdemu na drogę wyliczył; 500. Turków obdarzył wolnością. Eskadra Angielska pod kommandą Admirała Nelson stanęła przed portem naszym d. 16. z 14. okrętów, 6. fregat; i 10. lekkich statków złożona.

Upędza się pomieniony Admirał za flotą Tulońską. Tu powziawszy wiadomość, że ją widziano blisko Malty, nie mieszkając rozwiniął żagle, nie wiedząc o zajęciu wyspy. Gdy się dowie, nie wiadomo co uczyni, jednak można rozumieć iż uderzy na nieprzyjaciół, ażeby dalsze ich zamiary, jeśli są jakie, w niwecz obrócił.

Wkrótce więc od brzegów Sicylijskich czekamy ważnej wiadomości o stoczony bitwie, która panowanie na morzu szrodziemnym da zwycięzcom. A ponieważ Admirał Angielski mógł stanąć pod Malte d. 19. 20. najpóźniej Buonaparte zaś jest postanowiony nie uikać potyczki, za dni 8. lub 10. najwięcej powszechna ciekawość będzie zaspokojona.

z Liworny 10. Czerwca z Gazety Berlińskiej.

Angielska fregata Terpsycora o 32. armatach zawinęła do portu naszego z listami do Posła przy Dworze Toskańskim będącego; wysłał onę Admirał Nelson z pod Neapolu pędem do Malty żeglując. Dzisiaj rano przybyły dwa statki Ragusańskie z Smirny. D. 11. płynąc nie daleko Malty, potkały znaczną liczbę przewozowych o-

krętów, idących ku wschodowi bez wojennej straży.

z Turinu 27. Czerwca z Gazety Berlińskiej

Direktoryat Francuzki przyrzekał Dworowi naszemu pomoc skuteczną na przywrócenie spokojności w Piemontie zamieszanej, pod tym iedynie warunkiem, ażeby Król Jmś dla wszystkich bez różnicy rokoszanow amnestią dać raczył. Po długich negocyacjach i przewłóce, naostatek rzecz ukończona; stanęła umowa między rządem naszym i Posłem Francuzkim.

Nie wiadome warunki; to pewna, że w zakład dotrzymania słowa i spokojnych myśli, citadella Turinska, Francuzom wydana zostanie. Ugodę podpisano dnia wczorajszego wieczorem; gońca wysłano z doniesieniem do Generała en chef Brune Król Jmś Kawalerowi S. Marsan zalecił z nim ułożyć artykuły stosowne do przyszłej kapitulacji.

z Médiolanu 28. Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Posel Łukieski w mieście naszym bawiący od nie małego czasu, rozkaz odebrał powracać do Ojczyzny. Los małej Rpltey codziennie staie się niepewniejszym. Minister Francuzki w Genui podał Direktoryatowi Liguryjskiemu list pisany od rządu naszego do Generała en chef Brune, względem pretensyi, które Rplta Cisalpińska do Dworu Turinskiego uroszcila.

Ligurowie przez tegoż Posła uwiadomieni, że Wodz Francuzki stosując się do zaszczytnej rekwizycyi, woyskom Cisalpińskim nad rzekę Tesin zciągając rozkazał, oświadczyć naszemu rządowi podziękowanie, za gorliwość okazaną w obronie sprawy wspólnej narodom sąsiedzkim. Woyska nasze iść do granic nie przestają. Główna ich kwatera jest w Margenta.

Mówiono, że Buonaparte z Malty ruszył do Alexandryi, mając po drodze zawinąć do Candy; lecz ta wiadomość jest nie pewna. Z Liworny mniej wątpliwą odbieramy, że na brzegach Korsykańskich i Sardyńskich, na początku terażniejszego miesiąca, postrzeżone trzy wielkie statki korsarskie Algerczyków, i Tunetańskich tyleż, dla rozbou krążące.

Rozumieliśmy, że nieprzyjacielskie kroki między woyskiem Królewskim Sardińskim i Ligurami rozpoczęte, już ustały. Pokazało się, że wojnie końca nie ma. D. 21. Ligurowie atakowali Piemontczyków pod Serravalle; i po długiej bitwie za nadesięciem posiłkow, odnieśli zwycięstwo. Nastąpiło bombardowanie pomienionego zamku; d. 24. Kommandant prosił o kapitulację.

Reszta w Dodatku.

D O D A T E K

D O

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 28. LIPCA ROKU 1798. W SOBOTE

Dokończenie Artykułu z Mediolanu.

Według listow odebranych z Ankonę Generałowie Francuzcy w Państwie niegdy Kościelnym Kommanderuiący, nakazali gwałtowny zaciąg 4. tysięcy maytkow, w powiatach nad morzem leżących. We wszystkich zaś portach gotować spiesznie zalecono statki przewozowe; które wynidą na morze, gdy o pomysłnym skutku wyprawy pierwszej pewna będzie wiadomość.

Generał en chef Brune oprócz kordonu nad rzeką Tesin wyciągniętego licznym diwizyom zgromadzić się rozkazał blisko jeziora większym zwanego. Półbrigada Francuzka w stolicy naszej trzymająca załogę, ostatniej nocy wyszła; iak mówią, do Turynu. Wielorakie biegają pogłoski; czasowi odkrycie prawdy zostawiając, kładniemy list odebrany z Turynu.

„Z Ovada odbieramy rapport, że 600 Francuzow do tego miasta wkroczyło, na wykonanie tajemnych rozkazow, które do naszego i Ligurów rządu stosowane być mają. 6. tysięcy Republikanow przybyło do Alexandryi, gdzie im zalecono odbywać służbę wspólną z wojskiem Piemontskim. Nie wiemy, co może wyniknąć z takowego połączenia.

„Oprócz dwóch diwizyi wyżej wspomnianych, trzecia do 10. tysięcy licząca rozciąga się po całym Piemencie, iak mówią; dla utrzymania wewnętrznej spdkoyności. Pierwszy Minister Stanu Kawaler Priocca, i Prezydent Hrabia Adami, odprawiają częste konferencye z Posłem, Francuzkim każą nam się spodziewać że wszystkie zatargi sposobem przyjacielskim ugodzone będą.

Donoszą z Neapolu, że przygotowania wojenne na obronę Królestwa nie tylko nie ustały, owszem na początku teraźniejszego miesiąca wszystko czynić zaczęto z większym natężeniem. Król Jmsć rozkazał całą młodzież zdolną do noszenia broni, do wojska zaciągać. Duchowieństwu nawet uzbroić się zalecono, końcem utrzymania wewnętrznego porządku, iesli wojska ruszą ku granicom.

Pokój lub wojna zależą na odpowie-

dzi, iaką Król Jmsć Dwóch Sicilii odbierze z Paryża. Według odgłosu powszechnego, Posel Garat miał podać następujące warunki Dworowi Neapolitańskiemu: 1. Ustąpienie portu Messyny. 2. Wypuszczenie na wolność osob za opinie polityczne więzionych. 3. Nieprzyjmowanie do portow całego Królestwa okrętow i towarow Angielskich.

Nie mógł Król Jmsć zezwolić na takie warunki, iakoż odrzucił wszystkie Między Margrabią de Gallo i Kawalerem Acton zayść miało poróżnienie. Pierwszy z nich radzi uległość okolicznościom i pomiatkowanie, drugi stałość i odwagę. Margrabia ieszcze nie przyszedł do zdrowia.

z Constantińopola 5. Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Rząd nasz głębokie chowa milczenie względem wojny rozpoczętej z buntownikami Passwan Oglou w okolicach Widdinu, prywatne wiadomości, które z tamąd odbieramy, tak są ciemne, tak iedne drugim przeciwne, iż im wierzyć nie podobno. Dziś mówią, że Seid Basza za pomocą Inge Mehemet Beya flottillą kommanderuiącego, rozpoczął bombardowanie twierdzy tak skutecznie, iż obywatele przestraszeni o ugodzie mówić zaczynają.

Od granic Włoskich 28. Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Potwierdziła się wiadomość, że kroki nieprzyjacielskie między Dworem Turńskim i Ligurami rozpoczęte, zawieszono zostały za pośrednictwem Direktoryatu Paryskiego. Z Neapolu do Malty Garat wysłał statek pocztowy, donosząc Generałowi Buonaparte o zbliżeniu się i sile Angielskiej eskadry pod Admiralem Nelson.

z Bruxelles 3 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Uskuteczniając rozkazy Direktoryatu, Administratorowie Departamentow Belgickich, zatrudniają się teraz zpisaniem i klasyfikacją maytkow, którzy w kraju podbitym znajdować się mogą. Gdy już dzie-

to ukończone będzie, prawo przepisze, iak wielką tych ludzi liczbę corocznie dawać mamy, przesyłając do portów RPtey, gdzie na wojennych okrętach służyć będą.

Rapport przysłany z Middelbourga donosi, że d. 29 Czerwca po południu, dwie fregaty Angielskie uganiając się za statkiem Hollenderskim, wpadły do pomienionego portu, ze wszystkich dział ognia dając, i wytrzymując gęste z bateryi lądowych strzelanie nayodważniey. Ustąpiły nakoniec. Eskadra pod Texel krążąca składa się z 3 okrętów od 74 armat, 5 od 64, i od 54 i 6 fregat.

z Rastadu 6 Lipca z Gazety Frankfurtzkiej.

Podobno już konferencye w Selz rozpoczęte zbliżają się do końca. Neufchateau ostatniey nocy odebrał z Paryża odpowiedź ostateczną. Hrabia de Cobenzl u niego teraz się znajduje. Deputacya Rzeszy Niemieckiey oddała notę Postom Francuzkim. Treść oney jest tak sama, iakiesny dawniey doniesli.

D. 7. Ukończyły się w Selz konferencye; Pełnomocnik Francuzki jutro powraca do Paryża; pojutrze Hrabia de Cobenzl spodziewany jest w Rastadzie. Ekwipaże jego już przybyły. Nie wiemy na czym się rzecz skończyła, czyli nawet zgodzono się na przednieysze warunki; mówią, że 3 tysiące Austryaków do Straubing wkroczyło, równa tey liczba zajęła okolice.

z Sztokholmu 6 Lipca z Gazety N. Hamburgskiej.

D. 3. Król Jmc przedsięwziął drogę do wód w Medewi. Nazajutrz Xiężna Sudermannii szczęśliwie powiła syna. Wesołe zdarzenie ogłoszono w stolicy wystrzałem z armat 128. Rozumiemy że Monarcha o tym uwiadomiony wkrótce powróci.

z Hagi 10 Lipca z Gazety N. Hamburgskiej.

Rząd Batawów tymczasowy postanowił wypuścić na wolność obywatelów areztowanych z okoliczności podwójney u nas rewolucyi, w Styczniu i Czerweu dokonanych. Dyrektoryat nasz oświadczył, że Admiral de Winter, który niedawno wyjechał do Paryża, nie chce ani też zamysła bynajmniey należeć do wojennych układów, uwiązawszy słowo honoru rządowi Angielskiemu.

Tenże Dyrektoryat od sprawującego interesu Francuzkie list odebrał, w którym imieniem rządu swojego dopomina się na mocy traktatu w r. 1795 podpisanego, o majątek emigrantów, Elektora Palatina Margrabstwa Berg op-zoom, dobra Kawalerów Krzyżackich i Maltańskich, Ducho-

wieństwa w Departamentach Belgickich pozostałego, &c. iako prawem wojny do zwycięzców należące.

Tymczasowy nasz Dyrektoryat wpróż niżeli będzie mógł dać odpowiedź przyzwolną, zalecił Prowincyom, w których pomienione leżą dobra, zapisać długi onych, ażeby nie szkodowali wierzyciele kłaić. W portach naszych pilnie pracują około wystawienia potężney floty, w Rotterdamie zpuszczono na morze okręt Witt od 68 armat; dwa od 64 za dni 14 gotowe być mają.

z Worms 3. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Rudler który niedawno przez miasto nasze przejeżdżał do Szwajcarów, odebrał w drodze rozkaz powrócenia do Moguńczy; ponieważ na miejscu Rapinatá Kommissarzem został przy armii Generála Schavenbourg Champigni Sekretarz legacyi w Hadze. Ta wiadomość przeciwi się inney z Bazilei, którą niżej położemy.

z Bazilei 27. Czerwca z Gazety Berlińskiej

Niektórych obywatelów naszych areztowano. Rozsiewali pogłoskę, że w skarbie Cantonowym znajduje się wiele milionów zebranych częścią z pensyi płaconych przez dawny rząd Francuzki, częścią z legacyi naszych współziomków zmarłych w Ameryce, w Cantonie Zug panuje wielki niedostatek żywności. O gotowiznę w całym kraju bardzo trudno.

D. 29. General Schavenbourg i Rapinat dnia wczorayszego z Zurich do Berne wyjechali, gdzie ma być główna armii kwatery. Do granic naszych jeszcze przyszła półbrygada Francuzka, ta wkroczy nie mieszkając w głąb Szwajcarów. Austryackie wojska, które się do tych czas znajdowały w okolicach Bregenz i Feldkirch wszystkie ustąpiły.

D. 30. Nowe rozrządzenia Dyrektoryatu Francuzkiego napełniły radością kraj cały; nie ma wątpliwości, że tym sposobem spokojność mieszkańcom powróci pożądana. Pfyffer powrócił do Dyrektoryatu naszego. Bay wolał obrać życie prywatne. Podobno zgromadzenie prawodawcze Obywatela Ochs na miejscu jego wybierze. Skarb z Zurich do Huningue zaprowadzono. Tenże los będzie skarbu w Lucerne.

D. 2. Lipca Radość Szwajcarów z pozbycia się Rapinata nie długo trwała. General Schavenbourg z nim do Berne przybywszy, doniesli mieyskim urzędnikom, że Rapinat od swóiego Dyrektoryatu na urządzie Kommissarza potwierdzony został. Na miejsce obywatela Bay, La Harpe Dyktorem wybrany. Ochs na miejsce Pfyffera, któremu urząd złożyc kázano.